

Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit

TEATAJA

Kevad, 2025

Nr 51

Suvised kultuurisündmused on paljudele olnud esimene sild pärimuse ja käsitöö maailma avastamisel. Lapsena toimus minu kodukohas aastaid kooriühingu suvelaager – sündmus, mida oodati. Väike maakoht oli täis sagimist ja rõõmsat elevust. Kuulsad dirigendid Ernesaksast Vaike Uibopuuni kõndisid külatänaval. Enne laulupidusid harjutati uusi teoseid, toimusid loengud, meistriklässid ja kontserdid, räägiti ka pidurõivastest – rahvariistest. Ka kohalikele olid mitmed sündmused avatud. Eredalt on meelde jäänud üks loeng rahvarõivastest. Mitte keegi polnud neist varem nii köitvalt ja tähenduslikult rääkinud. Esmakordselt sain aru, et igal kihelkonnal olid oma rõivad, ning et seisus, sugu ja aeg määrasid selle, mida ja kuidas kanti. Loengu pidasid

Ingrid Rüütel ja Igor Tõnurist. Sellest, kes nad olid ja kui suur oli nende mõju rahvakunsti edasikestmisele, sain aru alles palju hiljem.

Käsitöö kaudu saab mõtestada maailma, tunnetada juuri ja luua sidet oma esivanematega. Rahvarõivas on midagi palju enam kui lihtsalt rõivas, see on lugu, tunne ja identiteet. Kui tead, kust tuled, tunned tehnikat ja mõistad detaile, saad luua uut ja kaasagset, mis kannab endas siiski äratuntavalt meie omast pärandit. Materjalivalik, olgu selleks OMA vill või linane, lisab esemele kaalu ja tähendust ning väärtustab aeglast, süvenemist nõudvat käsitööd.

Ees ootavad käsitööpäevad, suvisündmused ja kokkusaamised Eesti eri paigus. Konkurss eesti-keha-kate teeb

kokkuvõtte sügisel. Ärge siis unustage oma töid esitleda!

Septembris, juhtide koolis, hakkame rääkima uuest aastateemast – „Päritud parandamiseks“.

Seniks aga võta aega käsitööks! Naudi ka lihtsaid ja koduseid töid, sest just nendes on peidus suurim jõud ja kestvus. Uuri ja päri, paranda ja õpeta. Anna noortele edasi seda, mis Sind kunagi puudutas – olgu selleks esimene rahvarõiva-loeng, kaunis tikand või koos veedetud käsitööhetk.

Hoidkem ja jagagem seda pärandit – suviselt, rõõmsalt ja koos!

Liina Veskimägi-Iliste
Juhatuse esimees

Pärandihoidjatega vestles Liina Hergauk, kes esitas kõigile viis ühesugust küsimust.

Pärandihoidja 2024

Velli Saabas:

“Käsitöö on lõputute võimalustega valdkond.”

Velli on tubli Muhu naine, kes teeb palju käsitööd. Ta on oma perega loonud käsitööettevõtte ja -poe. Väike südamevalu käsitöötuleviku pärast on, aga ta teab, et kui iga väiksem kogukond panustab, siis jääb käsitöötraditsioon püsima.

Mis sa arvad, mille eest sulle tunnustus anti?

“Ma mõtlen, et kui teed midagi hiniega, siis paistab see ka välja,” ütleb Velli, kes on Muhu siilikukangaid kudunud üle 15 aasta. Vellil on oma väike pereettevõtte, mis teeb ka muud käsitööd. Ettevõtte kannab nime Uhkuasi. “Ma olen kogu aeg midagi juurde õppinud, nippe ja seoseid otsinud, aga samas püüdnud originaalilähedaseks jääda,” selgitab ta. “Siilik on Muhu rahvariidekomplekti alus. Lähtudes sellest on kogu komplekti kergem kokku panna.”

Milline oli sinu esimene kokkupuude käsitööga?

“Mul on kaks meenutust, mida pean esimesteks mälestusteks,” räägib Velli, kelle vanaemal oli suur lambakari. Villavahetusega saadi niivõrd palju lõnga, et tehti isegi mustriklisi põrandavaipu. “Nende vaipade koeks oli kuus kahekordset lõnga. Meid, lapsi, lubati vaid kangastelgede pingiotsale piiritsat lõmede vahele poetama,” meenutab Velli ka uhkusetunnet, kui pärast sai suurel pehmel vaibal käia. Teine meenutus on Vellil seotud juba sellega, kui ta ise hakkas käsitööd tegema ja ema õpetas talle varrastel kudumist. Vellil oli õega kahepeale suur nukk, kellele ta kollase salli kudus. „Ma muudkui pusisin diivanil, nii kaua, kui enam ei saanud sotti, mida edasi teha. Ema kudus paar rida ilusasti vahele ja jälle oli mul võimalus edasi pusida,” on Velli ema kannatlikkusele tänulik.

Kirjelda oma viimaseid huvitavamaid ettevõtmisi käsitöövaldkonnas. Mis sul sära ilmadesse toob?

“Käisin mõni aasta tagasi Liis Luhamaa juures lõngade värvimise koolitusel. Minu vanemad olid rahvakunstimeistrite

koondises UKU lõngavärvijad,” räägib Velli. “Mõtlesin, et mida seal ikka enam õppida saab, aga see, mida Liis suutis, oli vapustav. Ma olin täiesti lummuses,” rõõmustab ta. Muhu käsitöös on toonid kõige olulisemad ja neid ise värvida on eriline tunne.

“Mul on juba paar aastat koduõuel päris oma pesa,” räägib Velli. See on koht, kus ta end mõnusalt tunneb ja muust elust välja lülitab: “Ma olen väga tänulik ehitajatele ja Leader-programmile, kes aitasid selle unistuse teoks teha.” Velli loodab lähitulevikus ruumilisa saada, et oma oskusi ka edasi anda.

Mis sind käsitöö juures paelub ja innustab?

“Elu on mind käsitöö juurde viinud sujuvalt ja sinna ka kogu eluks jätnud,” mõtiskleb Velli. “Käsitöö on lõputute võimalustega valdkond. Just see paelubki mind.” Vellil on loomulikult pidevalt huvi end täiendada ja arendada. “Mind innustab käsitööga tegelema vahetu kontakt

tegijate ja klientidega,” räägib ta. Kõige otsesema kontakti klientidega saabki Velli väikeses käsitööpoe, mis kannab nime Muhu Käsitöö ja mida nad kogu perega Kuivastu sadamas peavad.

Millisena näed Eesti rahvuslikku käsitööd tulevikus?

“Mulle tundub, et käsitöötegijaid jääb aina vähemaks, aga mul on ka hea meel, et tegijate kvaliteet tõuseb,” ütleb Velli. Ta peab oluliseks peresisest oskuste edasiandmist ja koolis algõtode õpetamist. Noortel soovib Velli julgelt ikka käsitööga tegeleda. “Kui kohe välja ei tule, siis käsitööoskused on need, mida igapähe kindlasti elu jooksul vaja läheb,” ütleb ta.

Kui sa saaksid ise sama tunnustuse anda, kellele sa selle annaksid?

“Mina annaksin tunnustuse neile, kes kohalikku pärandit hoiavad ja edasi kannavad,” arvab Velli. Üle Eesti on väikeseid tegijaid ikka veel.

Pärandihoidja 2024 Inna Raud:

**“Ma olen valmis uue
käsitöökogemuse
nimel aega kulutama ja
kannatlik olema.”**

Inna Raud on rahvarõivameister ja -uurija, käsitööõpetaja ja -katsetaja. Tema esimene raamat oli “Vändra kihelkonna rahvarõivad”. Inna on põhjalik ja enesekindel. Kui teda veidi rohkem tundma õppida, siis tagasihoidlikult range oleku all on mõnusa huumorimeelega inimene.

Mis sa arvad, mille eest sulle tunnustus anti?

“Arvan, et pühendumise eest rahvarõivavaldkonnale,” ei jää Inna oma vastuses tagasihoidlikuks, sest ta väga armastab seda, mida ta teeb. Inna vastutab TÜ

Viljandi kultuuriakadeemias rahvarõiva mooduli eest, veab Viljandimaa rahvarõivakooli, osaleb Viljandimaa ja Pärnumaa rahvarõiva nõuandekodades ja on mitme rahvarõivatrukise autor või kaasautor.

Milline oli sinu esimene kokkupuude käsitööga?

“Mulle meeldib see küsimus väga. Hakkasin hiljuti ka ise selle teema üle juurdlema,” mõtiskleb ta. “Eks ikka koolis käsitöötundides oli see esimene kokkupuude, kui tuli sokke kududa ja öösarki õmmelda.”

Tegelikult tärkas Innas suurem soov rahvuslikkusest kantud käsitööoskusi tundma õppida alles 40. eluaasta paiku. “Minu ema käsitööd ei teinud ja seega kodust ma käsitööpisikut kaasa ei saanud,” ütleb ta. Siiski on Innat pikalt vaevanud mõte, et kust tal huvi käsitöö vastu on tekkinud. Inna on teada saanud, et tema vanaema oli väga peene ja maitseka käsitöö tegija ning mõisakoolis õpetaja. “Kahjuks jäi mul vanaemaga koosolemise

aeg lühikeseks, aga ma arvan, et geenid loevad,” rõõmustab Inna.

Kirjelda oma viimaseid huvitavamaid ettevõtmisi käsitöövaldkonnas. Mis sära silmadesse toob?

“Teen praegu oma neljandat rahvarõivakomplekti. Mul on olemas Vändra, Ruhnu ja Halliste rõivad, nüüd lisanduvad Tori omad,” on Inna oma tööde üle uhke ja lisab, et on nii palju komplekte teinud puhtalt kogemuse ja maailma parandamise pärast. “Mulle meeldib ühe põhikomplekti kaudu tekitada erinevaid liine, mängida omamoodi lugude jutustamise mängu,” täpsustab ta. Inna armastab vastavalt olukorrale ja selle tähtsusele vahetada näiteks peakatet või põlle, sest tore on näidata, mis vahe on argi- ja pidupäevarõiva vahel.

“Minu üks viimaseid kirgi on juhtida suuremat tähelepanu linastele õlaliniikutele,” räägib Inna. Tema sõnul on selle töö käigus muuseumites olevad näited juba kirjeldatud ja hetkel kootakse valikuliselt

näiteid läbi. “Mulle meeldib väga jälgida, kuidas rahvarõiva valdkonnas nähakse, et midagi võiks paremini olla ja mõne aja pärast see asi ongi hästi,” rõõmustab Inna Eesti rahvusliku käsitöö käekäigu üle.

Mis sind käsitöö juures kõige rohkem paelub ja innustab?

“Kogemus! Olen valmis uue kogemuse nimel aega kulutama ja kannatlik olema,” on Inna kindlameelne. “Isegi kui kohe ei õnnestu, siis on ka see minu jaoks väärtuslik kogemus, mida teistega jagada.” Inna arvates paneb ajalooliste eeskujude järgimine juurdlema talupojakultuuri eluolu üle. Ta selgitab: “Püüan ise rahvarõivamaailma kui nähtust lahti mõtestada, saada valmistamise ja kandmise kogemusi ning seda kõike jagada teistega. Oma valikutes panustan rahvarõivamaailma paremaks muutmisele.”

Millisena näed Eesti rahvuslikku käsitööd tulevikus?

“Raske öelda, ma loodan, et tänu meie pärandile, mis on ülimalt inspireeriv, on jätkuvalt huvi seda elusana hoida,” ütleb Inna ja julgustab noori käsitööga tegelema. “Käsitööoskus on võimalus oma mõtlemine korras hoida ja muidugi on käsitöö ka julgeoleku küsimus. Boonuseks on isikupära loomise võimalus,” ütleb ta.

Kui sa saaksid ise sama tunnustuse anda, kellele sa selle annaksid?

“Mina annaks samasuguse tunnustuse oma innustunud õpilastele nii Viljandi kultuuriakadeemias kui ka Viljandimaa rahvarõivakoolis,” rõõmustab Inna oma õpilaste vastupidavust ja pingutusvõimet imetledes.

Pärandihoidja 2024 Lembe Sihvre: “Käsitöö ja isetegemine peab lõbus olema!”

Lembe on tuntud oma huumorimeele poolest, temaga saab alati nalja. Lembe on väga oodatud tikkimisõpetaja koolitustele ja käsitöötubadesse. Eriti armastab Lembe noortega töötada, aga nagu ta ise ütleb: “Tikkimissässadega on ka lõbus!”

Mis sa arvad, mille eest sulle tunnustusi anti?

“Eks väheke imestama ju pani,” ütleb Lembe kelmikalt ja lisab, et teda on nimetatud rõõmsameelseks liberaaliks.

“Ma ei ole rahvarõivamajanduses eriti kõva käpp, sest nii palju uusi tegijaid on peale tulnud,” naljatleb ta ja on rõõmus noorte üle. “Nad teevad paremini, lähivad teemadega sügavamale ja uurivad lõpuni välja,” ütleb ta. “Mul on hea meel, kui mind, memmekest, ka mängu võetakse ja koolitama kutsutakse.” Tegelikult on Lembe nõutud koolitaja, aga tahab lihtsalt tagasihoidlikuks jääda. Siiski on rõõmus iga inimese üle, kes tema juurde õppima tuleb. “Ma olen alati pidanud oluliseks seda, et kui sulle on kuskilt taevaste jõudude poolt antud, siis tuleb edasi jagada,” kinnitab Lembe.

Milline oli sinu esimene kokkupuude käsitööga?

“Vanaema. Meie peres polnud juttu ega nuttu teemal, et käed seisavad jõude,” räägib Lembe, kelle vanaema oli rannarootsi juurtega ja kõrgelt haritud koduperenaine. Vanaema oli käinud kodunduskoolis ja ülikoolis. “Temast sai proua, kes oskas minu mäletamist mööda absoluutselt kõike,” räägib Lembe, “ta oskas peenemat sorti käsitööd, kokandust, majapidamist, laste kasvatamist, klaverimängu, balletti ja keeli.” Loomulikult tahtis vanaema kõike seda anda edasi ka Lembele. “Ma alati ei nõustunud,” räägib Lembe, “aga igati laia silmaringi ja mitte jõude seisvad käed andis see kasvatus küll.”

Lembe on õppinud Eesti Kunstiakadeemias, kus tema iidoliks oli kunstnik Kaljo Põllu. “Ahmisime endasse kõikvõimalikke teadmisi ja seda, mida talletada, oli tõesti kuhja ja kapaga,” on Lembe õpingute üle rõõmus.

Lembe saatus on viinud teda kokku ka etnograafi ja folkloristi Igor Tõnuristiga. “Igor oli äärmiselt huvitav inimene, kes suutis noore ja “roheline” plika panna oma peaga mõtlema ja küsimustele vastuseid otsima,” meenutab Lembe. Eriliselt rõõmus on ta selle üle, kui Igor Tõnurist teda ühel konverentsil kolleegiks nimetas. “Elu on olnud minuga helde, muigab ta.

Kirjelda oma viimaseid huvitavaid ettevõtmisi käsitöövaldkonnas. Mis sul sära silmadesse toob?

“Oi, neid projekte on olnud nii palju,” ütleb Lembe, kes on alati väga aktiivne Keskaja Päevade ja Mardilaada korraldamise juures. “Mulle nii meeldib, et asi on alguses paberil ja siis hakkab n-ö liha luudele kasvama ning ongi üritus käes ja kõik toimib,” rõõmustab ta. 2024. aastal laulu- ja tantsupeoks valminud üleskutset “Täitsa pael!” nimetab Lembe vägevaks, et selle “küttest” jätkuvat veel pikaks ajaks. “Noortel inimestele on uskumatu jõud ja tahe kokku tulla ja midagi ära teha!” räägib ta. “Seisime Liina Veskimägi Tallinna lauluväljaku

mereväravas, vaatasime päikeseloojangut ja võtsid muudkui telefonikõnesid vastu: “Tooge materjale, kääre, paelu!” meenutab Lembe. Koos Kadriorgu pargi meeskonnaga kaunistati kogu laulupeo rongkäigu teekond. “Kas teate, et Kristjan Järvi on augustis toimuvale muusikaüritusele “Meelte videvik” need paelad juba teist aasta järjest tellinud?” lisab ta. Vägev!

Lembe loetleb veel palju üritusi, kus on ta on saanud osaline olla. Ta meenutab näiteks talvel Tammsaare pargis toimunud rahvarõiva välinäituse “Ammu säti-tud” korraldamist ja möödunud aastate laulupidusid.

Raamatuaasta vaibatikkimisel on Lembe see, kes hoiab silma peal, et vajalikud materjalid ja töövahendid oleks olemas. “Mul teeb südame nii soojaks, kui aeg-ajalt heliseb telefon ja keegi tahab jälle rääkida, kui lahe üritus see on!” räägib Lembe. Vaip rändab ringi veel kogu aasta.

Mis sind käsitöö juures paelub ja innustab?

“Noored. Ma olen õnnelik inimene, sest mulle meeldib see, mida ma teen,” rõõmustab Lembe.

Lembe on ka elupõline rahvatantsija ja rahvarõivaste kandmine on olnud tema elu osa. “Neist särasilmseist lapsukestest, kellel aitasin kunagi sukapaelu siduda, on paljudest sirgunud noored ägedad tantsujuhid,” on Lembe uhke. Ta on rõõmus tantsupeo üld- ja liigijuhtidelt saadud tagasiside üle. “On vägev tunne, kui minu käest on saadud esimesed triibulised!” naljatleb Lembe, sest just tema aitas värsketel laulu- ja tantsupeojuhtidel tähelepanu pöörata rahvarõivateadmiste.

Millisena näed Eesti rahvuslikku käsitööd tulevikus?

“Käsitöö on minu elu loomulik osa,” ütleb Lembe, aga samas kurvastab, kui kuuleb, et ühe puuduva nööbi tõttu pluus prügikasti visatakse. Ta loodab, et talupojatarkus võidab, et sokikudumine ja kindapaikamine on normaalsus, mitte elitaarne väljasurev oskus.

“Ärge kartke vigu teha,” ütleb Lembe noortele ja usub neisse väga. “Ei maksa ennast hirmutada sellest, kas nüüd on õigesti ja täpselt. Lõbus peab olema!”

Kui sa saaksid ise sama tunnustuse anda, kellele sa selle annaksid?

“Mina annaksin Liivi Vainu teisele poole vikerkaart ...” sõnab Lembe. Liivi Vainu oli Hanila muuseumi kauaaegne juhataja ja käsitöömeister.

ERKLi aasta paikkonna tegu 2024 – esimene rahvarõivakonverents Rakveres.

2024. aasta paikkonna tegu avas uhkelt ja suurelt samal aastal alanud rahvarõivas ruudus aastateema. 11. veebruaril tuli Rakverre suur saalitäis huvilisi osalema 1. rahvarõivakonverentsil.

Ürituse idee autor ja korraldaja oli Virumaa rahvarõiva nõuandekoja eestvedaja Kersti Loite. Kersti visiooniks oli, et sellisel hindamatul väärtusel nagu meie rahvarõivad võiks olla võrdselt teiste tähtpäevadega oma päev – rahvarõivapäev. Rahvarõivapäeva peasündmusena nägi ta rahvarõivakonverentsi, mis toimuks igal aastal eri paikkonnas ja kus põhirõhk oleks just selle paikkonna rõivastel.

Rakveres toimunud konverentsi kava oli mitmekesine ja huvitav. Kaheksa ettekandja hulgas oli nii folkoriste, pärandtehnolooge kui ka muusemitöötajaid. Konverents oli pühendatud legendaarsele

etnoloogile ja rahvarõivauurijale Igor Tõnuristile, kelle sünniaastapäev oli samuti 11. veebruaril. Lisaks ettekangetele kuulsid osalejad rahvamuusikat ja -tantsu ning said imetleda Virumaa rahvarõivaste esitlust.

Tänaseks näeme juba Kersti algatatud ürituse jõudsat jätku – 2025. aastal toimus rahvarõivakonverents Keilas ja 2026. aasta plaanid on samuti paigas, konverents rändab siis Viljandisse. Esimese rahvarõivakonverentsi ettekandeid on võimalik järelvaadata Virumaa rahvarõiva nõuandekoja lehelt (<https://rahvarõivad.ee/nouandekojad/virumaa>).

Noor käsitöömeister

Helena-Triin Rohumets kandideeris Tallinna Rakenduslikku Kolledžisse kangakudumise erialale. Tänaseks on ta meie tubli ja tegus vilistlane. Kohe sisseastumisel oli näha, et ta eristub teistest kandidaatidest oma julguse ja soovide poolest.

Helena-Triin on pühendunud käsitööline, kelle loominguline teekond sai alguse lapsepõlves ema eeskujul. Tema suur soov oli kududa kangastelgedel rahvariidekangast, et siis sellest endale rahvarõivad teha. Praktika raames kudus ta valmis 9,2 m villase pika kuue kanga. Ta on tähelepanelik ja katsetamisjulge. Tema töödes kajastub sügav austus traditsioonilise käsitöö vastu. Ta ei karda mõelda suuremalt ja väljapoole raame. Armastab julgeid värve ja mustreid. Ta on noor, aktiivne ja motiveeritud kangakudumise erialal töötama ja edasi õppima.

Helena-Triin Rohumets on pälvinud tunnustuse “Noor käsitöömeister 2024”.

Parim näitus 2024

Christi Küti vaibanäitus “Hõbevalge KOLME VÄRVI VAHEL” oli esitletud jaanuaris-veebruari 2024 Eesti Käsitöö Maja rahvakunstigaleriis. Sealt jõudis eriline näitus edasi Riigikogusse ja Pärnu Uue Kunsti Muuseumi.

Christi on öelnud: “Kasutades kaasaegset kujundikeelt, on loodud vaibakirjad seotud pärimusega ja eestlaseks olemisega tänapäeval. Eri tehnikates

valmistatud rahvavaibad on Eesti tekstiilivaramu värvikaim osa. Kollektsoon on suunatud pärandtehnoloogiliste tekstiilitehnikate järelpädevuse kestmisele, rõhutades juurtetunnetust ja keskkonnateadlikkust, kus originaalseks kaunistusvõtteks on metallmaterjalide kasutamine.”

Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liidu aastateema aastatel 2024 ja 2025 on *rahvarõivas ruudus*

Näitus

Ammu sätitud

Tammsaare pargi

väligaleriis

8.02.–6.03.2025

Kesklinnas liikujat seisatas talvise veebruaris ootamatu vaatepilt: üheteistkümne Eesti kihelkonna rahvarõivad olid üles seatud elusuurustel fotodel, kujutades kandjat eest- ja tagantpoolt.

Need seisid pargis nagu inimesed – silmade kõrgusel, lähedased, elus.

See näitus polnud pelgalt ülevaade rahvarõivastest. See oli kultuuriline avaldus, kaasaja ja mälu ühenduspunkt. Püüdsime avada midagi, mis rahvarõiva puhul sageli varju jääb: tema terviklikkust.

Rahvarõiva ilu pole esmapilgul haaratav, see vajab aega. Ta peitub kihilisuses – mitte ainult sõna otseses, vaid ka

tähenduslikus mõttes. Rahvarõiva esteetika on vaikne, sügav ja samas kandev. Ta eeldab, et vaataja peatub. Et ta näeb must-ris mitte ainult kujundit, vaid kätt, kes selle lõi; keha, kes selle kandis; ja mõtet, kes selle valis.

Rahvarõivas on olnud kui kõneviis, kõneledes kandja soost, vanusest, seisusest, eluperioodist. Täna kontekstis tõstab rahvarõivas esile teistsuguse sõnumi, rääkides identiteedist, aeglusest, käsitöö väärtusest. Kui moodsa aja märksõnadeks on kiirus, uudsus ja tarbimine, siis rahvarõivas esindab vastupidist – kestlikkust, kogukondlikkust, sidet maaga ja looga, on sügavalt isiklik ja kultuuriliselt laetud.

Fotode esitlusviis eest- ja tagantpoolt tõi nähtavale sageli varju jäävad detailid – kuue voldid, tanu paelad jms. See vaatenurk on ühtaegu kunstiline ja dokumentaalne.

Näituse modellideks otsisime oma ala tegijaid teaduses, kunstis, muusikas, õpetamises jt ehk inimesi, kes ei kanna rahvarõivaid mitte ainult pühapäeval, vaid kelle jaoks on need keele, kogukonna ja enesemääratluse kandjad.

Täna rahutus maailmas, kus identiteete raputatakse ja nihutatakse, on rahvarõivas vaikne, aga jõuline vastupanuavaldu kadumisele. Ta ei vaja loosungeid ega marsse. Piisab ühest kandjast, kes astub tänavale oma kihelkonnaseelikus, ja temaga koos astub kogu lugu ...

Näituse sobitamine Tammsaare parki ei olnud juhuslik ... Kirjanik, kelle looming tungib inimese sisemusse samamoodi, nagu rahvarõivas tungib keha piiridest kaugemale – ta räägib mõtlemisest, kuuluvusest, inimeseks olemisest. Just seda sõnumit kandsid ka need fotod – siin me oleme, siin on meie lugu. Mitte vitriinis, vaid elus, keset linna ja inimeste argipäeva.

Tänu ja heade soovidega
kogu näituse meeskonna nimel
Kristina Rajando

Rahvarõiva tuules

Rahvarõiva aastateema on endaga kaasa toonud palju huvitavaid ettevõtmisi enamikus maakondades. Kihelkondlikud rahvarõivad on ootuspäraselt suurenenud tähelepanu keskmes, edukad on rahvarõivakursused ja valminud rõivaste esitlused. Kindlasti ei pea kandma rahvarõivast alati täiskomplektina. Julgemalt võiks leida võimalusi rahvarõiva üksikosade sobitamiseks argi- ja pidupäevarõivastusse. Rahvuslikud hõbeehed ja kirivööd on hindamatu varandus ka meie tänases rõivamoes. Eraldi teema on

rahvarõivastest inspiratsiooni ammutamine. OÜ Kodukäsitöö pakub laulu- ja tantsupeosuveks näituse, kus allikaks nii rahvarõivaste lõiked, mustrid ja suviselt vallatud võimalused mängida rahvarõiva üksikosadega. Meie näituse pealkirjaks sai „Rahvarõiva tuules“.

Ettevõtmise peamine eesmärk on kutsuda huvilisi senisest rohkem mõtlema meie rahvakunstipärandile. Pärandiks saadud pärandvara tuleb alles hoida ja edasi pärandada. Rahvarõiva tuules esitlevad näitusel oma loomingut Vilve Unt, Riina Tomberg, Ulve Kangro, Katre Arula, Kadi Pajupuu, Lembe Maria Sihvre, Aet Reha jt kunstnikud ja käsitöömeistrid. Mitmed rõivad on valminud näituseks ja neid esitletakse esmakordselt.

Kõrvuti rõivastega on näitusel eksponeeritud suurrätte, peakatteid ja muid teemaga seonduvaid aksessuaare. Suvega käivad tänapäeval kindlasti kaasas rahvarõivateemast kantud T-särgid.

Meie rahvarõivas on kaunis ja püsiv, ta on meie kallisvara. Esivanemate kirjad elavad edasi ka rahvusliku puudutusega uustoodetes ja jõuavad igapäevaselt enamate kandjate selga.

Loodame, et näitusekülastaja saab kaasa palju huvitavaid ideid oma koduse pärandvara väärtustamiseks ja suvepidudele sättimiseks.

Liivi Soova

Ave Matsinile Aasta tekstiiliteo preemia pärandusfestivali korraldamise eest

Eesti Tekstiilikunstnike Liit tunnustas esmaspäeval Tallinnas Lühikese Jala galeriis aastapreemiate laureaate. Aasta tekstiiliteo preemia pälvis Ave Matsin Viljandi pärandusfestivali eestvedamise eest. Pärandusfestival “Pärand parandab” toimus Tartu Ülikooli Viljandi kultuuriakadeemia eestvedamisel ja UNESCO käsitöö ja rahvakunsti loovlinna egiidi all 2024. aasta oktoobris. Festivali programmi kuulus rahvusvaheline konverents, õpitoad ja päranduspidu, mis ühtekokku tutvustasid vaimse kultuuripärandi nähtusi ning avasid erinevaid rahvakultuuri teadmiste ja oskuste vaatenurki.

Sigre Andreson

Rahvarõivasüündmuste kalender

Näitus “Seelikud ja põlled” ERMi Heimtali muuseumis	ERMi Heimtali muuseum	Heimtali küla, Viljandimaa	19.03.2025 kuni 31.05.2025
Rahvarõivanäitus “Ammu sätitud” ERMi Heimtali muuseumi heinamaal	Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit, MTÜ Rahvarõivas	ERMi Heimtali muuseum	10.05.2025 kuni 04.10.2025
Pärnumaa rahvarõivakooli lõputööde esitlus	MTÜ Rahvarõivas, Pärnumaa rahvarõiva nõuandekoda	Tõstamaa mõis	31.05.2025
XXI rahvarõiva õpitoad Tõstamaal	MTÜ Rahvarõivas, Tõstamaa Käsitöökeskus	Tõstamaa	27.06.2025 kuni 29.06.2025
Rahvusvaheline konverents “Rahvarõivas elab”	Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit, MTÜ Rahvarõivas	Tallinn	09.11.2025

Setomaa noored said tunnustuse

16. mail Tartus toimus Haridus- ja Teadusministeeriumis 26. õpilaste ajalooalaste uurimistööde võistluse "Kestmine ja katkemised" lõppkonverents. Konkursi patrooniks on Eesti Vabariigi president Alar Karis. Enda loovtöödest tegid ettekanded ka Setomaa Gümnaasiumi Meremäe õppekoha õpilased Katarina-Lee Saarekivi ja Gerd Palok.

Nende loovtööd pälvisid põhikooli loovtööde arvestuses kolmandad kohad. Katarina-Lee õmbles valmis seto naise pikkade käistega hame ja tegi kaunistuseks seto niplipitsi. Gerd kudas valmis seto meeste hamekanga ja õmbles selle käsitsi kokku. Mõlema loovtöö juhendaja oli Sigre Andreson.

Suur tänu ka korraldajatele! Konkursi korraldab Eesti Ajaloo- ja Ühiskonnaõpetajate Selts ning seda toetavad Vabariigi Presidendi kultuurirahastu ning Haridus- ja Teadusministeerium.

Sigre Andreson

2025 on seto käsitöös kirikinda aasta

Tulenevalt Seto Kuningriigi näpotüükonkursi teemast kirikinnas, pöörame kogu 2025. aasta vältel kinnastele rohkem tähelepanu.

Seadsime eesmärgiks, et saame aasta alguses iga kuu kokku, koome koos ja õpime oskajatelt. Iga kord järgmises Setomaa külas kohtudes oli põnev näha eri piirkondade erakogudes olevaid kindaid.

Kinnastel on olnud vanasti tähtis rituaalne roll nii pulmades kui ka matusel. Mõnes peres leidub tänini hulgaliselt

kindaid, mis saadud kingiks. Alati osales kokkusaamistel ka neid käsitööhuvisi, kes soovisid õppida mõnda põnevat randmekudumist ja Külli Jacobson oli lahkelt nõus oma teadmisi jagama.

Seto Käsitüü Kogo kuulutas aasta alguses välja koolinoortele kinnaste joonistamise konkursi. Tähtjaks laekus 65 erinevat töö. Žürii valis välja eri vanuseklasside parimad. Võidutöö kindad on Külli lubanud kootavaks kindamustriks teha ning kindad valmis kududa.

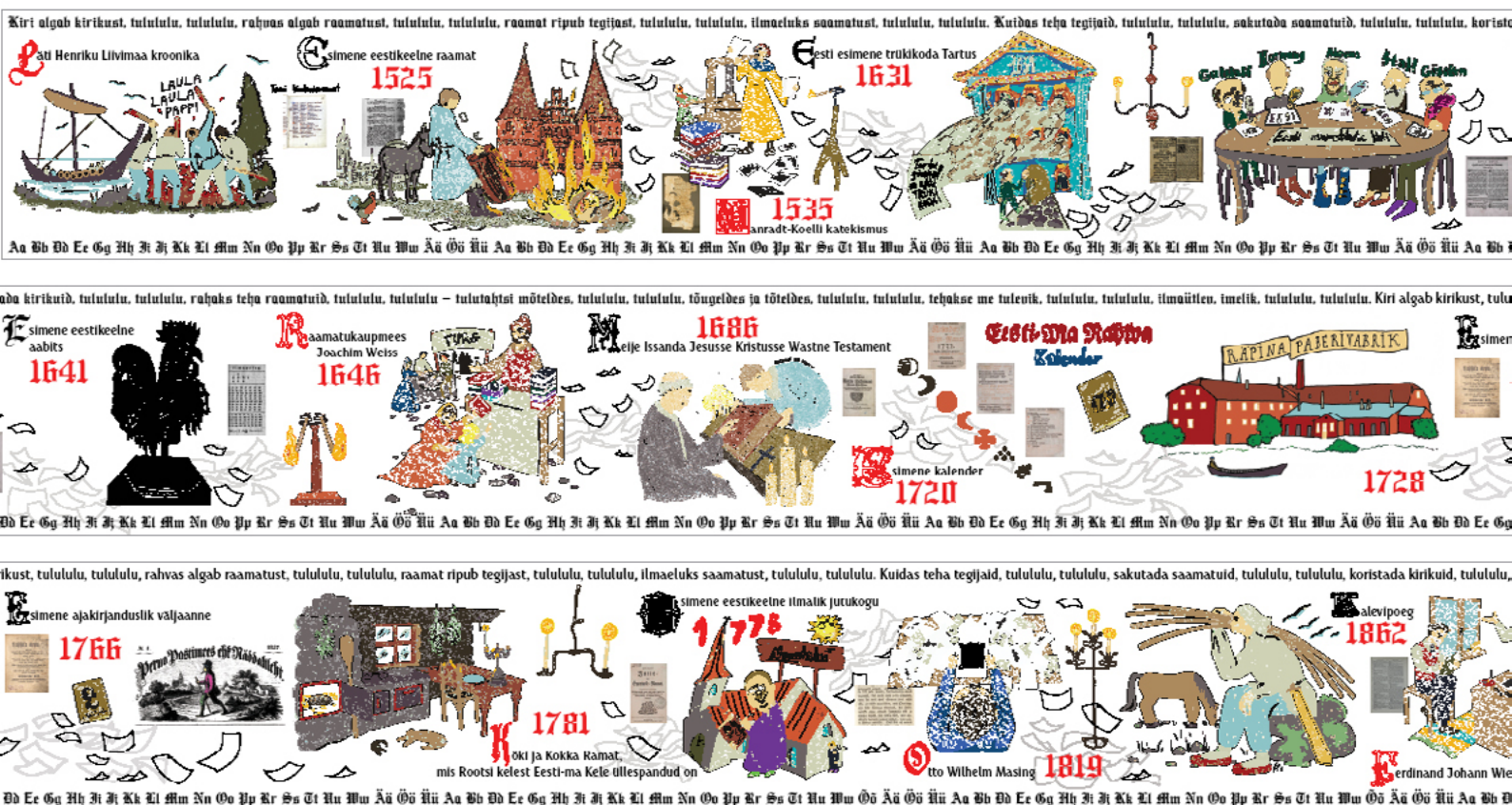
Neljast eri osast koosneva kinda-aasta näituse seadsime Värska kultuurimajja üles koos seto pitsi konkursitöödega. Kindanäituse tarbeks valmis Seto Käsitüü Kogol rahvarõivaraamatu ainetel rändnäitus „Seto kirikindad“. Jacobsoni Külli täiendas „Ajatuse“ näituse jaoks valminud kindamustrite kogu ja eksponeeris 120 kindakirja põneval stendil. Meie

siin Setomaal oleme väga tänulikud, et Imbi Padar Saaremaalt saatis meile vaatamiseks oma kootud kindapärade väljapaneku.

Teema-aasta näitust kaunistavad ka laste kindajoonistused, mida rahvas saab kohapeal hinnata oma lemmikut valides.

Ootame nüüd põnevusega Seto kuningriigipäeva. Loodame, et kuningriigi näpotüükonkursile saabub suurel hulgal seto kirikindaid, mida rahvas saab hinnata ning žürii poolt tunnustatud kindapaari valmistaja saab Seto Kuningriigi näpotüü meistriks. 2. augustil täitub kogu Saatse kuningriigiplats kujundatud kindamotiivide ja mustritega. Ootame käsitööhuvisi Kuningriiki!

2026. aastal täitub Seto Käsitüü Kogol 20. tegevusaasta, selleks puhuks kuulutame välja 12 rahvuslikku kuud seto käsitöös.

Raamatuaasta piltvaip

Eesti raamatu 500. sünnipäeva auks on ellu kutsutud ainulaadne ühistöö – eesti raamatu aasta suur piltvaip „500 aastat eesti raamatut“. See 16-meetrine vaip kujutab valitud hetki meie raamatuloost ning rändab mööda Eestit maakonnast maakonda, peatudes igas paigas kolm nädalat. Iga maakond saab tikkida vaibale trükitud kujundeid ning soovi korral lisada ka kohalikke olulisi sümbboleid ja pilte, sobitades need olemasolevasse loojutustusse.

Pildirea on koostanud Krista Aru ja Mart Jagomägi, tekstitoimetaja on Aivar Põldvee. Kujundused on joonistanud Kõrgema Kunstikooli Pallas

tekstiiliosakonna IV kursuse tudengid Brigitte Mihkelson, Inger Tammela, Kristi Kuuslap, Marite Rikkas ja Sofia Lanman. Juhendajateks olid professor Aet Ollisaar ja Marju Roos.

Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit aitab igas maakonnas leida juhendajad, kes toetavad ja aitavad tikkijaid nõu ja jõuga. Projekti koordinaator on Lembe Maria Sihvre.

Tikkimiseks on ette trükitud stseenid kangal. Kaasas on kõik vajalikud töövahendid ning logiraamat, kuhu saab oma nime jäädvustada. Lisaks on tikkijatele abiks õppevideo, mille abil saab meelde tuletada põhitehnikaid.

Osalema on oodatud kõik – noored ja vanad, algajad ja kogenud. Soovi korral võib lisada väiksemaid motiive ning tikkida oma nime vaiba tagaküljele.

Vaiba teekond algas Tartust ja Tartumaalt. Maikuu seisuga on seda

tikutud Jõgevamaal, Pärnumaal, Saare- ja Hiiumaal.

Projekt on saanud sooja vastuvõtu ja rohke osavõtu osaliseks. Tikkimine on pakkunud rõõmu, koostegemise tunnet ning tugevdanud kogukonnavaimu.

Huvi on üles näidanud ka väliseesti kogukonnad. Neile saadetakse vaibastseenide koopiad, millest tikitakse rahvusvaheline lisavaip, mis hiljem ühendatakse üheks suureks vaibaks. See annab võimaluse ka väljaspool Eestit elavatele eestlastele osaleda raamatuaasta tähistamises ning olla osa suurest koostegemisest.

Aitäh kõigile, kes on sõnumit levitanud, käed külge pannud ja oma oskustega kaasa aidanud!

Kui vaip on oma ringi lõpetanud ja kõik stseenid tikutud, jõuab see tagasi Tartusse ning leiab koha Eesti Rahva Muuseumis

Parandus- festival 2025

Pärandilinn Viljandi korraldab TÜ Viljandi kultuuriakadeemia Vilma õppehoone hoovis laupäeval, 20. septembril 2025 kell 11–18 **Viljandi IV parandusfestivali**.

Mullune hiiglaslik pärandusfestival rahuneb tagasi koduse parandusfestivali piiridesse ning toimub mõnusalt kogukondlikuna koos Viljandi linna sünnipäeva tähistamisega. Seekordne festival keskendub traditsioonilise parandustegevuse ja pärandtehnoloogiate kõrval kohalike looduslike materjalide väärindamisele ja taaskasutamisele, aga ka pärandlugude edasiandmisele.

2025. aasta teemaks valis UNESCO pärandilinn Viljandi toimkond “Lugude aasta” ning kutsub inimesi märkama ja jutustama meie eelkäijate elulaadi ja paikkonna lugusid. Viljandi linnameistriks valitud jutustaja, pärandikandja ja muusik Kairi Leivo koordineerib lugude kogumist.

Kokku on festivalile kavandatud vähemalt 15 praktilist töötuba, kuhu oodatakse pärandi- ja parandamishuvilisi eri põlvkondadest: lapsi, noori, täiskasvanuid ja eakaid. Õpitube viivad läbi Eesti tunnustatud meistrid, et teadmiste ja oskuste jagamise toel aidata kõigil huvilistel pikendada oma asjade eluiga. Näiteks tutvustab vikatimeister traditsioonilist vikatiga niitmist ja õpetab vastavate tööriistade parandamist. Saab valmistada kalanahast lõngajääkidega täidetud võtmehoidjat, parandada ja paigata rõivaid ja keelt. Päeva lõpetab Silver Sepa kontsert isetehtud pillidega.

Käsitööpäevad Peipsimaal

Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liidu XXVIII käsitööpäevad toimusid tänavu 7.–8. juunil ainulaadses Peipsimaa kultuuriruumis. Mitmekülgses programmis põimusid rahvakunst, pärimus ja kohalike tegijate tarkus.

Esimene päev viis meid Peipsimaa Pärimuskeskusesse ning selle ümbrusse, teine päev pakkus võimaluse külastada piirkonna meistreid ja käsitöökeskusi. Kavas olid töötoad, ekskursioonid, loengud ja meeleolukas õhtu moeletenduse, kontserdi ja öökinoga.

Kihnu kudumisfestival tõi taas kokku palju huvilisi

Käesoleval kevadel, 11.–13. aprillil, kogunesid Kihnu saarele Metsamaa tallu ligi 40 kudumishuvilist.

Peeti traditsioonilist Kihnu kudumisfestivali, mis toimus juba kaheksandat korda. Festival on ellu kutsutud selleks, et tutvustada kihnlaste töid ja tegemisi ning kududa.

On tavaks saanud, et kevadisel koolivaheajal tullakse Kihnu ja kootakse kolm päeva. Eesmärgiks valmis kududa üks Kihnu käsitööese.

Sel aastal õpiti kuduma lapilise varrega sõrmkinnast. Juhendajateks olid kohalikud tublid käsitöölised: Annika, Pärnamõisa Veroonika, Sireli Eve ja Urga Elly. Huvilisi oli ka väljastpoolt Eestit, tuldi Saksamaalt, Hollandist, Tšiilist. Nende päevade sisse mahus veel muudki

peale kudumise. Külastasime Nurme veinikeldrit, Kolde loomakasvatustalu ja Uue-Matu Mare riideaita.

Alati on tore kohtuda muuseumis kohalike kudujatega. Muusikalise etteastega kostitas külalisi Kase Kai. Tema jäädvustas ka kogu ürituse fotodele ja filmile.

Järgmise aasta plaanid said paika pandud. Arvati kududa Kihnu moekindaid ehk muekjõndu.

Kohtumiseni järgmisel kudumisfestivalil Kihnus 16.–19. aprillil 2026.

Elly Karjam

Portugali käsitöömeistrid tutvusid Eesti traditsioonidega

Aprilli keskel külastas Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liitu Erasmus+ projekti raames grupp käsitöömeistrid Portugalist. Eesmärk oli vahetada kogemusi ja tutvustada oma käsitööd.

Käsitööliidu eestvedamisel osalesid külalised Lembe Sihvre tekstiili-, Urmas Veersalu roo- ja Roland Burki puidutöötubades. Lisaks külastati kohalikke käsitöökeskusi ja Eesti Rahva Muuseumi, et saada täpsemat ülevaadet Eesti rahvakunstist.

Portugali meistrid said inspiratsiooni kohalistest tehnikatest ja traditsioonidest, jagades samal ajal ka oma unikaalseid oskusi. Koostööprojekt rikastas mõlema riigi käsitöömaastikku ja lõi aluse

edasiseks rahvusvaheliseks suhtluseks. Visiit ERMi avardas külaliste arusaama Eesti käsitöö ajaloost ja tänapäevast.

Koostööprojekt portugallastega oli edukas kultuurivahetus, mis aitab kaasa

käsitöötraditsioonide säilimisele ja populariseerimisele nii Eestis kui ka Portugalis.

Põltsamaa ja uus näitusepaik

Põltsamaa lossihoovis avaneb inspireeriv püsinäitus "Meistrid LOOVAD"

Põltsamaa lossihoov on alates 2009. aastast olnud koduks kahele andekale käsitöömeistrile, Katre Arulale ja Kersti Poogile. Nüüd on nad jõudnud uue, põneva etapini – valmimas on esinduslik püsinäitus "Meistrid LOOVAD", mis avab külastajatele meistrite maailma ja nende loomingut.

Näituseala luuakse tihedas koostöös Põltsamaa Vallavara OÜga, kelle praktiline abi on hindamatu. Sisekujunduse

eest hoolitseb Annika Pakk ning näituse kujunduse loob Kadi Pajupuu, tagades nii visuaalselt kauni kui ka sisuliselt rikka kogemuse.

Kaks meistrit, kaks erinevat lugu, üks kirg

Katre Arula ja Kersti Pook on kaks erinevate taustaga käsitöömeistrit. Katre on leidlik lapitöö- ja rõivameister, kelle loomingus põimuvad innovaatilised ideed, traditsioonilised mustrid ning esiemade pärand. Näitusel saab näha tema unikaalseid rõivaid ning lugeda inspireerivaid lugusid, mis nende loomise taga peituvad.

Kersti Pook on süvenenud kangastelgedel kudumise maailma. Ta loob tekstiile, mis kannavad endas traditsioone. Näituse üheks keskpunktiks on lugu tema seni suurimast tööst – Põltsamaa kiriku vaipade kudumisest, mille valmimise protsessi ekspositsioon samuti tutvustab.

Aardekamber avaneb uudistajatele

Ekspositsiooni rikastavad ka erilised elemendid nagu suur aardekapp ja salapärase aardekirsi. Need peidavad endas meistrite loomingut ja lugusid, kuid avanevad vaid ekskursiooni tellinud külastajatele, pakkudes personaalsemat kogemust. Meistrid ise on valmis jagama oma inspiratsiooniallikaid, loomingulisi protsesse ja edulugusid, tuues külastajateni käsitöö hinge.

Ateljee ja müügiala üheskoos

Samal pinnal, kus avaneb püsinäitus, saavad külastajad heita pilgu ka meistrite ateljeedesse. See annab ainulaadse võimaluse näha, kus ja kuidas meistriteosed sünnivad. Loomulikult on avatud ka autoriloomingu müügialad, kust huvilised saavad soetada endale killukese kohalikku käsitööd.

Põltsamaa lossihoov ootab põnevusega, et avada "Meistrid LOOVAD" püsinäitus juba sel suvel. Sellest saab paik, kus käsitöötraditsioonid põimuvad meistrite loovusega, pakkudes külastajatele unustamatut elamust.

Villanäitus ja Poola

Käsitööliit on sel kevadel enam tähelepanu pööranud, et väärtustada ja tutvustada meie oma kohalikku materjali. Juba kaks aastat oleme välja andnud kohalikule materjalile sunnatud märki OMA, mis tähistab ehedust ja traditsioonide hoidmist. Märgi omanikud eksponeerisid aprillis oma loomingut rahvakunsti galeriis, andes tunnistust meie kohaliku materjali mitmekesisusest.

Mais avati Eesti Vabaõhumuuseumis näitus „Vill“, mis annab võimaluse sügavalt sukelduda villamaailma – alates ajaloolisest tööstusest kuni tänapäevaste kasutusvõimalusteni.

Lisaks kohalikele tegevustele esindasime mai keskel oma villakäsitööd ka Poolas toimunud konverentsil ja näitusel. Eesti villatööstusest olid väljas Liis Burki nõeltehnika, Elly Karjami Kihnu troi ja Liisa Kallami turbavildist sisetallad. Konverentsil jagasime ettekandega oma kogemusi kohaliku villa populariseerimisel, rõhutades edulugusid ja rakendatud lahendusi. Meie pärand pakub huvi rahvusvahelisel areenil.

Näitus Eesti Vabaõhumuuseumi
Pulga talu rehealuses

18. maist kuni 28. septembrini 2025

VILL

Töörühm: Liis Burk, Maret Tamjärv, Mae Kivilo, Katti Muru

Lahemaa Pärimuskoda
Eesti Vabaõhumuuseum
Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit
MTÜ Käsitöömaailm

Näitused Eesti Käsitöö Maja rahvakunstigaleriis 2025 juuni – september

13.05–02.06

Olustvere Teenindus- ja
Maamajanduskool

03.06–7.07

Rahvarõiva tuules. Kodukäsitöö.

08.07–21.07

Kroonimine, The Crownation.
Mütoloogiline Soome. Routa design.
Soome kunstnik Kirsi Vahtera.

22.07–11.08

Aita Rõemus. Siidimaal

12.08–01.09

„Lehed pitsis“ Taimemustriliste
pitsidega kaunistatud rõivad ja ehted.
Merli Taukar, Ehe Pitsi looja

02.09 – 22.09 Aet Reha, Katarina
Naarits

Kaarmani aknanäitused 2025 mai – september

Mai

Katré, Anu Sergo ja Avinurme Puiduait

Juuni

Kodukäsitöö – Rahvarõiva tuules

Juuli

Vilve Unt ja Mirai

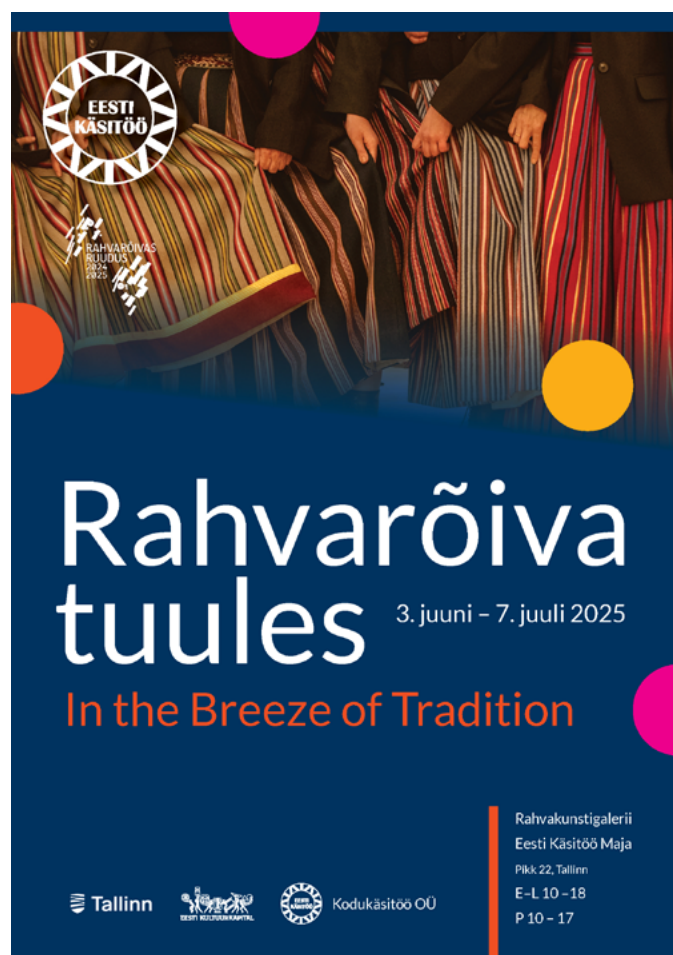
August

Katarina Narits / Aet Reha ja FeltMill

September

Kõrgem Kunstikool Pallas ja TÜ

Viljandi Kultuuriakadeemia

Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit

KONKURSS

Eesti rahvuslik
käsitööpärand kui
inspiratsiooniallikas
tänapäeva
rõivadisainis

**EESTI
KÄSITÖÖ**

eesti-keha-kate³

Toimumisaeg:
20. aprill 2024 – 1. oktoober 2025

- Autor võib konkursile esitada kuni kolm tööd/komplekti. Iga töö kohta tuleb täita eraldi ankeet.
 - Töö ei tohi olla varem eksponeeritud, avaldatud või müügiks toodetud.
 - Konkursitöö juurde kuulub eseme lugu (inspiratsiooniallikas, sündimise lugu, legend, muistend vms).
 - Hindamisel arvestame nii töö uudset ideed kui ka teostuse kvaliteeti ja seotust eesti pärandiga.
 - Oluline on eseme valmistamise juures olla keskkonnateadlik ning luua jätkusuutlikku moodi.
 - Konkursitööd tuleb tuua või saata hiljemalt 1. oktoobril 2025 Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liidu aadressil Pikk 22, Tallinn.
 - Töö külge tuleb kinnitada hindamiseks vajalik informatsioon (märgusõna, autori kontaktandmed). Ava ankeet lingilt: **SIIT** või QR koodiga:
- Konkursitöö ja autoriga seotud infot kasutame näituse kujundamisel ja kataloogi koostamisel.

AUHINNAD

- **Rahalised preemiad** (žürii preemiafond 2000 eurot), lisaks **eripreemiad**.
- Konkursi parimaid töid eksponeeritakse **näitusel Eesti Käsitöö Majas 2025. aasta lõpus**. • Võidutöid esitletakse Mardilaada **Etnomoel 2025**. • Korraldajad aitavad leida võimalusi ühe konkursitöö edaspidiseks tootmiseks ja turustamiseks.
- Üks konkursil osaleja saab võimaluse korraldada isikunäitus Eesti Käsitöö Maja rahvakunstigaleriis Tallinnas või osaleda 2026. aastal Mardilaadal.

Saa inspiratsiooni kodukoha muuseumist, veebisaidilt www.rahvaroivad.ee või portaalist www.muis.ee.

Soovitame maakondade käsitööseltidel ja -ühendustel korraldada oma piirkonnas konkursiperioodil samateemalisi konkursse ja näitusi.

INFO: Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit, +372 518 7812, info@folkart.ee, www.folkart.ee

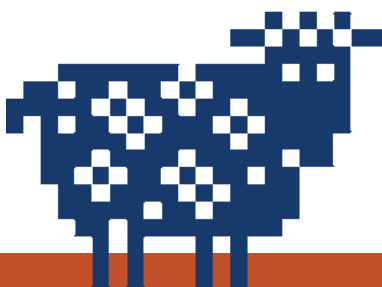
Eesti maalamba villa- ja nahkesemete konkurss

Eesti maatõugu lamba aretajad ja MTÜ Kihnu Maalamba Selts koostöös Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liidu, TÜ Viljandi kultuuriakadeemia ning Eesti Lamba- ja Kitsekasvatavate Liiduga korraldavad eesti maalamba (EML ja KML) villa- ja nahkesemete konkursi.

Konkursi eesmärk on väärtustada ja propageerida Eestis kasvatatavate põlistõugu lammaste villa ja naha kasutamist.

Põlistõugudena on meil tunnustatud eesti maatõugu lammast (EML) ja kihnu maalammas (KML).

Eesti maalambad on väikest kasvu põlised loomad, kes on Eesti aladel elanud üle 3000 aasta. Lammaste villakut eristav tunnus on kahekihiline vill, mis koosneb alus- ja pealisvillast. Villa värvus on valge, hall, tumepruun või must. Pügatud villa puhul õigeid valikuid tehes sobib see nii pehmemate kui ka vastupidavamate toodete ja teoste valmistamiseks. Maalammastelt saab ka väärtuslikku (karus)nahka.

Konkursi tingimused

Konkurss toimub 1. aprill – 30. september 2025.

Konkursil võivad osaleda kõik soovijad, nii era- kui ka juriidilised isikud.

Konkursitöö peab olema valmistatud eesti maalamba villast või nahast, selle valmistamise tehnoloogia on vaba. Konkursitöö peab olema uus ja varem esitlemata.

Üks isik võib konkursile esitada kuni kolm tööd. Iga konkursitöö kohta tuleb täita eraldi ankeet, mis sisaldab teavet materjali, teostuse ja idee kohta ning fotosid esemest.

Ankeet tuleb täita hiljemalt 15. septembril 2025.

Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit

6.11 12-19
7.11 10-21
8.11 10-19

MardiLaat

6.-8. november 2025 • Unibet Arena

Käsitöö ÖÖ
7. nov. 18-21

Peakülaline
Aiboland ehk
rannarootsi

mardilaat.ee

Tallinn

Eesti Käsitöö Maja ^{Pikk 22}
Kaarmanni Käsitöö ^{Vanaturu kael 8}

Käsitöökeskused

Käsitööliidu
koolitused on
populaarsed!

Käsitööliidu koolituskeskus asub aadressil Raekoja plats 18, Tallinn. Asume hubasel 4. korrusel, kust on kaunis vaade Raekoja platsile.

2025. aasta koolitused avalikustatakse mais-juunis. Jälgi käsitööliidu koolitusi ka kodulehel

folkart.ee

Täname kõiki Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liidu paikkonnaliikmeid, toetajaid ja toetajaliikmeid!

Koostöö teiega on meeldiv ja edasiviiv!

Leia info toetajate ja liikmete kohta kodulehelt

<https://folkart.ee/liikmed/>

Leia käsitööliit ka
sotsiaalmeediast!

estonianfolkart
mardilaat

estonianfolkart

Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit
www.folkart.ee
Pikk tn 22, Tallinn 10133
Tel 51 878 12
info@folkart.ee
Toimetanud Hille Saluäär
Kujundanud Kadi Pajupuu
Fotod: erakogu; Sandra Urvak.